

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník 6

Číslo 1

JÚL 2006

Časopis farnosti Smolenice

NOVÝ ZAČIATOK

„Stále sa niečo začína, každý deň sa niečo končí...“ - takto akosi začína jedna z piesní od skupiny Elán. Je to vyjadrením aj našej ľudskej skúsenosti. Každým ránom začíname nový deň, začíname na pre nás nových školách, zamestnaniach, stretávame sa s novými ľuďmi... Každým večerom končí deň, časom končíme školy, končíme v zamestnaniach...Sú však skutočnosti, ktoré končia iba čiastočne alebo zdanlivo. Končíme na základnej škole, aby sme išli na strednú, prípadne po nej na vysokú či ďalšie štúdiá. Niekedy zdanlivo s niečím končíme, aby sme sa k tomu postupne - možno s novou motiváciou, novým prístupom, novým pohľadom - vrátili.

Niečo podobné sa stalo aj so Smolenickým poslom. Vychádzal pravidelne za vdp. Miloslava Mrvu, potom ešte niekoľko zvláštnych vydaní pri významných príležitostiach. A potom zdanlivý koniec. Zdanlivý preto, že sa našlo niekoľko ľudí, ktorí boli ochotní obetovať niečo zo seba, zo svojho času a námahy a rozhodli sa - aj keď s niekoľkoročným odstupom - pokračovať ďalej. Sú to prvé kroky pokračovania v diele, ktoré má informovať o tom, čo sa v našej farnosti (ale nielen iba v nej) stalo, čo sa podarilo či nepodarilo, čo sa pripravuje... V diele, ktoré má pomôcť formovať naše názory a postoje, ktoré má byť príležitosťou na otázky či témy, ktoré súvisia s dnešným svetom, s našou farnosťou. Nie je to časopis niekoľkých ľudí. Má to byť náš farský časopis - nás všetkých. Nielen pri čítaní, ale aj pri tvorbe. Každý z nás je iný, každý má iné možnosti, postrehy, nápady... Zapojiť sa môžeme všetci. Chce to len možno trochu snahy, ochoty, tvorivosti... Od tých, ktorých niečo napadne, cez tých, ktorí to budú písať, upravovať, tlačiť, rozdávať... až po tých, ktorí budú čítať, rozmýšľať nad prečítaným, kritizovať... Áno, aj kritika je potrebná, ale nie typu: „všetko je zlé“, či „všetko je dobré“. Vedieť poukázať na chyby či nedostatky, ale aj hľadať a navrhnúť možnosti riešenia. A v neposlednom rade sa modliť. V Skutkoch apoštolov čítame, ako Gamaliel povedal: „Ak je tento zámer alebo toto dielo od ľudí, rozpadne sa, ale ak je od Boha, nebudete ich môcť rozvrátiť.“ (Sk 5,38b-39a).

(-pb-)

História a cirkevné umenie

MONŠTRANCIA

- kde prebýva Ježiš

Zlatnícke liturgické predmety patria k najkrajším, najvzácnejším a najobdivovanejším pamiatkam, ktoré patrili v minulosti k inventárom našich kostolov. Dnes sú mnohé zapadnuté prachom pre svoj zlý technický stav alebo boli v priebehu dejín nahradené novodobým mobiliárom, ktorý zďaleka nedosahuje umeleckú úroveň svojich predchodcov. V najhoršom prípade boli mnohé kalichy, cibóriá, relikviáre, monštrancie a iné sakrálne predmety pre svoju vysokú hodnotu odcudzené a nenávratne stratené aj so svojou umeleckohistorickou vypovedacou hodnotou. K vrcholom zlatníckeho umenia každého slohového obdobia patria nesporne monštrancie.

(pokračovanie na 4. strane)

Dozvedeli sme sa NA HODINE NÁBOŽENSTVA

V Bohu sú tri osoby. Ktoré? JEŽIŠ, OTEC a BRAT.

Ako sa volá matka Pána Ježiša? TEREZA.

Ako sa nazýva liturgické obdobie pred Vianocami? ZIMA.

Medzi 7 sviatostí patrí aj POSLEDNÁ VYSVIACKA

Na Zelený štvrtok Ježiš ustanovil SVIATOSŤ VZKRIESENIA.

„Bol to môj najlepší deň na svete!“

Takto odpovedalo jedno z prvoprijímajúcich detí na otázku: „Si rád, že si mohol ísť na prvé sväté prijímanie?“ Božia milosť pôsobí v ľudských a srdciach a Duch Boží seje, kde chce. Tak ako to odznelo i v evanjeliu „nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás!“

Bola to krásna slávnosť. Dlhodobá príprava, čas venovaný deťom, či už na hodinách náboženstva alebo v rodinách sa

iste odzrkadlili na plynulom priebehu slávnosti, ale hlavne na duchu, akom sa niesla celá udalosť. Rovnošaty, vyčesané dievčatká a nablýskaní chlapci si uvedomovali, že to nie je deň ako iné, že sa deje čosi dôležité. Čosi, čo môže významne určovať náš život, postoje, chápanie udalostí okolo nás a vzťahov s druhými ľuďmi. Čosi, čo sa bude stať našim životným štýlom alebo zostane spomienkou na peknú oslavu.

(pokračovanie na 2. strane)

1. sväté prijímanie očami detí

EDITORIÁL

A je tu leto. Už ho zažívame na vlastnej koži, niekto ju majú už spálenú, niekto majú komplexy z toho, že je ešte bledá. Vieme, že priveľa slnka našej koži škodí, preto si ju musíme chrániť. Tým, že si ju natierame ochrannými krémami, tým, že sa zbytočne a dlho nevystavujeme slnečnému žiareniu...ale to si môžeme prečítať v ktoromkoľvek časopise. Keď sme už pri tých časopisoch, práve sa jeden znovu rozbieha. Je to Smolenický posol, ktorý sme sa rozhodli obnoviť. S prázdninami sa spája pekná dovolenka, dlhé večery pod hviezdami, nezabudnuteľné zážitky, noví priatelia. Vyberáme sa na dovolenku, lebo chceme načerpať nových sil do pracovného i študentského kolotoča, tú silu načerpáme aj v kostole, preto sa nepýtajme, prečo by sme mali ísť v lete do kostola, ale otázka stojí, prečo by sme tam nemali ísť? Kde načerpáme viac sil, ak nie v tejto oáze pokoja? Prajeme Vám príjemnú dovolenku a dúfame, že Vás niektorý z článkov zaujme. (-mš-)

„Bol to môj najlepší deň na svete!“

(pokračovanie z 1. strany)

Deti svoje pocity vyjadrili detsky krásnym, jednoduchým a pravdivým jazykom, keď odpovedali na otázku:

Si rád, že si mohol ísť na prvé sväté prijímanie?

Čo sa ti najviac páčilo?

„Ja som rada, že som mohla ísť na prvé sväté prijímanie. Mne sa páčilo to, že Ježiš prišiel ku mne.“ (Ema)

„Som veľmi rád, že som mohol byť na prvom svätom prijímaní. Najviac sa mi páčilo, keď sme hovorili básničku – podakovanie rodičom.“ (Lukáš)

„Áno, som veľmi rád. Najviac sa mi páčilo, že som si obnovil krstné sľuby.“ (Adam)

„Áno. Fotenie.“ (Miška)

„Áno, som veľmi rád, že som mohol ísť na prvé sväté prijímanie. Páčilo sa mi niest' obetné dary.“ (Marek)

„Veľmi som rada, že som mohla ísť na prvé sväté prijímanie!“ (Terézia)

„Áno, lebo som sa stretol s Ježišom a mal som doma svoju rodinu.“ (Erik)

„Áno, som rád. Piesne a prijímanie, normálne sa mi páčilo všetko.“ (Christián)

„Som rád, že som mohol ísť na prvé sväté prijímanie, lebo som sa prvýkrát stretol s Pánom Ježišom.“ (Adrián)

„Páčilo sa mi spievanie.“ (Patrik)

„Áno, som rada, že som bola na prvom svätom prijímaní. Mne sa páčilo, keď som prijímala Hostiu.“ (Danica)

„Áno, som veľmi šťastná. Mne sa páčilo všetko, ale najviac ako sme spievali a že sme mali pekné účesy.“ (Sabína)

„Áno. Páčilo sa mi, že som prijala Krista k sebe do srdca. Mám ho veľmi rada.“ (Kristína)

1. sväté prijímanie očami detí

„Veľmi som rada, áno. Páčilo sa mi, keď som išla na Telo Kristovo a keď sme niesli obetné dary.“ (Radka)

„Som veľmi rád, že som bol na svätom prijímaní. Páčilo sa mi, že som sa stretol s Bohom v Eucharistii.“ (Martin)
 „Áno, veľmi. Páčilo sa mi, ako sme boli oblečení, ako sme spievali, ale aj ako sme mali spravené vlasy a ako bol vyzdobený kostol.“ (Michaela)

„Som rád, že som mohol ísť na prvé sväté prijímanie. Páčilo sa mi svätá spoveď.“ (Filip)

„Áno, som rád, že som mohol ísť na prvé sväté prijímanie. Páčili sa mi rovnošaty.“ (Zlatko)

„Som rád, že som mohol ísť na prvé sväté prijímanie. Čo sa mi páčilo? Kamerovanie.“ (Lukáš)

„Som veľmi rád, že som bol na svätom prijímaní. Páčilo sa mi, že som sa stretol s Bohom v Eucharistii.“ (Eduard)

„Som veľmi rád, že som mohol ísť na prvé sväté prijímanie. Páčilo sa mi prijímanie obeti.“ (Denis)

„Áno, som rada. Páčilo sa mi ako sme spievali, prijímali prvé sväté prijímanie, hovorili prosby.“ (Patricia)

„Som veľmi rada. Páčilo sa mi Eucharistia a pesničky, ktoré sme spievali.“ (Nikoleta)

„Bol to môj najlepší deň na svete. Najviac sa mi páčilo prvé sväté prijímanie.“ (Terézia)

Ako som na tom vo vzťahu k Ježišovi?

- Ako často prijímam Eucharistiu?
- Aká je moja viera v prítomnosť Ježiša v Eucharistickom chlebe?
- Je pre mňa posilou myšlienka, že môžem prijímať Ježiša vždy keď o to stojím?
 - Myslím niekedy počas dňa na neho s láskou?
- Je pre mňa sviatosť Eucharistie darom Boha a Cirkvi, ktorý vďačne prijímam?

(-iš-)

P R E D S T A V U J E M E

TRI KLÚČOVÉ OTÁZKY pre..... sestru ANTÓNIU

Je predstavenou kláštora, deti ju poznajú z detských svätých omší a v predchádzajúcich rokoch i zo školy, z vyučovania náboženstva. Môžete ju stretnúť v kostole, ale i pri každodennom vybavovaní bežných vecí pre kláštor. Dovolili sme si položiť jej nasledujúce otázky.

- **Mohli by ste nám v krátkosti predstaviť vašu rehol' a povedať zopár slov o jej poslaní?**

Kongregácia sestier Najsvätejšieho Spasiteľa (familiárnou skratkou „spasiteľky“) bola založená 28. augusta 1849 v malej alsaskej dedinke Niederbronn na pohraničí Francúzska a Nemecka jednoduchou zbožnou dievčinou Alžbetou Eppingerovou - Matkou Alfonzou Máriou. Jej hlavným poslaním bolo podomové ošetrovanie chorých, a to bez ohľadu na stupeň ich ochorenia a tiež ich vierovyznanie (opatrovali aj chorých na infekčné choroby, aj ľudí bez vyznania), čo bolo na tú dobu jedinečným avantgardným činom. Kongregácia sa rýchlo rozvíjala a rozširovala aj do zahraničia.

Na Slovensko prišli prvé sestry z Viedne v r. 1896, ktoré ošetrovali chorých v detskej nemocnici na Lazaretskej ulici v Bratislave. Počas 1. svetovej vojny kvôli mnohým dejným ťažkostiam vzniká u nás na Slovensku v r. 1916 samostatná bratislavská filiálka – naša terajšia Kongregácia. Sme apoštolsky činná rehol'ná spoločnosť pápežského práva s verejnými večnými sľubmi, ktorým predchádzajú dočasné sľuby.

Našou apoštolskou náplňou je:

- ošetrovanie chorých v nemocniciach a súkromných domoch,
- starostlivosť o chudobných a starých ľudí v penziónoch,
- vyučovanie a výchova mládeže,
- pomoc kňazom v pastoračnej činnosti.

31. júl je dňom smrti našej zakladateľky Matky Alfonzy Márie, ktorý si každoročne pripomíname. Teraz prosíme Pána aj o to, aby sa zdarne zavŕšil proces jej blahorečenia, ktorý bol už dávnejšie v Ríme započatý.

- **Ako vnímate našu farnosť a veriacich, ktorí ju tvoria?**

Smolenická farnosť so svojimi veriacimi sa podľa mňa podobá iným farnostiam, ktoré poznám zo svojho doterajšieho pôsobenia. Má podobné radosti i bolesti – sú tu milí ľudia i angažovaní veriaci, ale aj dosť vlažných a

ľahostajných, formálnych kresťanov. Niektorí sú veriacimi len raz v týždni alebo ešte sporadickejšie... Vo všedný deň je na sv. omši zopár „skalných“ dospelých, mládež a deti treba hľadať lupou.

Neviem napríklad, čím to je, odkiaľ to deti berú, keď si myslia, že utorkové sv. omše za účasti detí sú vyhradené len pre tretiakov, t. j. tých, ktorí sa pripravujú na prvé sv. prijímanie, aj to až 2-3 mesiace pred touto udalosťou v rámci tzv. povinnej prípravy. Inak sa to ani ich, ani ostatných netýka. Sú to smiešne výhovorky na veľa domácich úloh a neustále učenie – to by sme potom mali celé triedy vyznamenané! Ale známky tomu veru nenasvedčujú... V zime sa utekajú sánkovať a lyžovať, v lete bicyklovať, behať na kolieskových korčuľiach, alebo sa venujú rôznym iným záujmom (o TV a PC ani nehovoriac) - a Pán Boh zostáva posledný v rade, na chvoste. Myslím, že chyba tkvie v rodinnom zázemí, v absentujúcom rodičovskom príklade a zdravých výchovných stimuloch. Kto si vieru nechráni a neživí od mala, veľmi ľahko ju potom v mladosti stratí, veď dnes je vystavená mnohým a neľahkým skúškam. Darmo je, k čomu si nevytvoríme vzťah, to si nevieme vážiť. Čo nám však toto všetko pomôže v hodine smrti? Jedine modlitba a dobro, ktoré sme vykonali.

O to vzácnejší sú tí, ktorí patria do tej angažujúcej sa a svoju vieru praktizujúcej menšiny - vždy ochotní pomôcť, poradiť, povzbudiť. Je len potešiteľné, že sú medzi nimi aj angažovaní mladí ľudia, ktorí svoj život a vieru berú naozaj zodpovedne a vážne. Kiežby ich príklad priťahol čím viacerých.

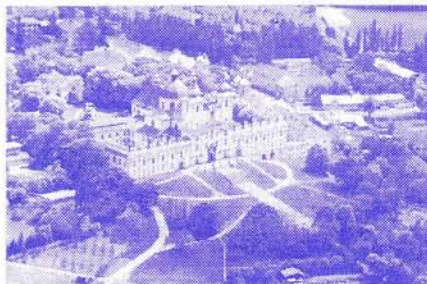
- **Čo by ste chceli odkázať našim farníkom?**

V súčasnej dobe je asi najväčším problémom absencia ozajstných medziľudských vzťahov. A myslím, že príčinou toho je práve náš nevyriešený, či vlažný alebo temer žiadny vzťah k Tomu, ktorý je darcom, tvorcom a spojivom každého pravého vzťahu. Želám preto všetkým nám, aby sme sa snažili o vytvorenie správneho poradia životných hodnôt, o živý, úprimný vzťah k Bohu. Ak bude tento primárny vzťah v poriadku, potom určite budeme vedieť vytvárať okolo seba krásnu ľudskú i farskú rodinu. (-dj-)

Klub dôchodcov na potulkách

Zažili sme, videli sme...

Dňa 30.5. 2006 výbor Klubu dôchodcov uskutočnil pre svojich členov zájazd na Svätý Kopeček u Olomouca, spojený s návštevou „Prírodného raja Horizont“ v obci Bystrovany a návštevou miest Olomouc a Hodonín. Zájazdu sa zúčastnilo 45 členov KD Smolenice. Na Sv. Kopečku si účastníci zájazdu vykonali duchovnú obnovu spojenú so svätou omšou. Potom sme navštívili „prírodný raj Horizont“ v obci Bystrovany, kde si

Letecký pohľad na Svätý Kopeček

členovia pozreli krásny prírodný areál s predajným centrom „Raj kvetín“, arborétom, predajňou a reštauráciou v antickom štýle. Potom nasledovala prehliadka mesta Olomouc, najmä námestia s radničným orlojom z 15. storočia. Zájazd bol ukončený návštevou mesta Hodonín, spojený s nákupmi. I keď nás na chvíľu vyrušil májový dážďik, na dobrej nálade, pohode a z pekných zážitkov nám to neubralo. (Výbor KD)

MONŠTRANCIA – kde prebýva Ježiš

Čo je monštrancia?

Monštrancia (z latinského *monstrare* - ukázať) je bohato zdobená schránka z ušľachtilého kovu, kde sa umiestňujú konsekrovaná hostia pri eucharistických adoráciách a procesiách. Rozšírené používanie monštrancie je dôsledkom zavedenia sviatku Božieho tela, ktorý schválil pápež Urban IV. v roku 1264 bulou *Transiturus*. Tento sviatok na podnet súkromného videnia sestry Juliany z Liege smeroval k rozšíreniu verejnej úcty Eucharistie a k následným eucharistickým procesiám. Medzi prvé patrila eucharistická procesia v Kolíne nad Rýnom v roku 1274. Inde sú rozšírené eucharistické procesie až od 14. storočia. Z čias pred zavedením tohto sviatku neexistujú dôveryhodné historické zmienky o existencii a type monštrancií, ba ani o eucharistických procesiách. Najstaršie zachované monštrancie sú až zo 14. storočia. Prvá zmienka o vyložení Eucharistie je z roku 1394 v životopise sv. Doroty. Monštrancia ako celok počas svojho používania prešla mnohými vývojovými zmenami, ktoré sa dotýkajú najmä jej vizuálneho stvárnenia, pričom svoju inšpiráciu hľadala najmä v architektúre a jej vyjadrovacích prvkoch. Z akých materiálov boli vyrobené prvú monštrancie, je pomerne ťažké určiť. V 16. storočí keď sa za centrálné miesto eucharistie stanovil hlavný oltár ako reakcia na odmietanie eucharistického kultu protestantmi, sa už s istotou vyskytujú monštrancie zo zlata a striebra. Z konca 15. a zo začiatku 16. storočia sa zachovali monštrancie z pozlátenej alebo postriebrenej mosadze. V dómskej klenotnici vo Freisingu v Nemecku sa dokonca nachádza neskorogotická monštrancia z pozláteného dreva.

Čo ju tvorí?

Monštrancia z terminologického hľadiska pozostáva z niekoľkých častí. Noha zaisťuje stabilitu celej monštrancie. Býva rôznych tvarov, zvyčajne bohato profilovaná a zdobená rytím, figurálnymi plastikami alebo emailovými medailónmi. Mnohokrát sa na nej stretávame s donačnými, prevažne latinskými textami a zlatníckymi značkami. Zlatnícka značka nám pomáha identifikovať autora diela alebo aspoň dielňu, v ktorej zlatník pôsobil. Nodus s driekom spája nohu a telo monštrancie v jeden celok. Zároveň umožňuje jednoduché a pohodlné uchopenie monštrancie pri procesiách a požehnaníach. Býva guľovitého, hruškovitého, figurálneho alebo iného tvaru. Na nodus nadväzuje telo monštrancie, ktoré býva najkrajšie zdobené a ktoré má uprostred presklenú schránku, najčastejšie s lunulou (mesiačikom) na uloženie hostie. Na telo monštrancie v hornej

časti veľakrát nadväzuje nadstavec, a to buď v podobe figurálneho reliéfu, vybraného architektonického prvku alebo križa. Pri výzdobe monštrancií sa používali mnohé zlatnícke techniky ako je liatie, tepanie, montovanie, cizelovanie, gravírovanie, rytie, vsádzanie kameňov a filigrán.

Prechádzka storočiami

Gotické a renesančné monštrancie čerpajú svoj námet hlavne v architektúre. Telo monštrancie, zvlášť v Taliansku bolo v tvare pyxidy alebo lampy. Po bokoch boli kúsky skla alebo krištáľu, ktoré umožňovali pohľad dovnútra. No najviac boli rozšírené monštrancie v tvare veže alebo retábula. Boli tak dokonale prepracované a pokrokové ako bola doba gotická sama o sebe. Na monštranciách nájdeme množstvo fiál, šesťbokých vežičiek, kružieb, krabov, oporných oblúkov, rastlinných a figurálnych hlavíc, trojlístkov, baldachýnov, sošiek a mnoho iných prvkov. V neskorom stredoveku sa vyskytli aj tvary monštrancií, ktoré mali úplne zvláštne tvary - napríklad holubica, križ, váza a začali sa vyrábať aj cibóriové monštrancie kruhového tvaru. Renesancia neprinesla žiadne zvláštne typy monštrancií a v mnohom čerpal z gotiky. Od polovice 17. storočia monštrancie dostávali novší tvar nohy, ktorá pripomína svietnik alebo vázu. Noha mala zvonovú formu s okrúhlym, oválnym či viacbokým zakončením. Niekedy sa stretávame s nodusom, ktorý bol vo forme tzv. karyatidy t.j. postavy napríklad anjela alebo svätca. Na vrchole monštrancií bol zvyčajne križ, niekedy postavy Panny Márie alebo svätých. Noha monštrancie bývala zdobená postavami Ježiša Krista, Panny Márie, výjavmi zo Starého zákona (kmeň Jesseho) a podobne. V polovici 17. storočia sa postupne vyvinul typ slncových monštrancií, ktorý bol najmä v 18. storočí najrozšírenejšou formou monštrancie. Zaujímavosťou Španielska je „*Custodia de asiento*“, teda monštrancia vo forme niekoľkopochovej veže. Schránka s konsekrovanou hostiou bola v prvom alebo druhom poschodí a zväčša mala cylindrický tvar. V 18. storočí sa stalo módou vkladať do monštrancií drahokamy a perly. V období baroka sa na monštrancie niekedy maľovali miniatúrne obrázky s náboženskými výjavmi tzv. emailové medailóny. Použitie monštrancie našlo svoje opodstatnenie aj v 19. a 20. storočí. Celkový vzhľad monštrancií sa výraznejšie nezmenil a čerpal najmä z predchádzajúcich slohových období. Postupne s príchodom moderny, no najmä v druhej polovici 20. storočia dochádza pri výrobe monštrancií a iných zlatníckych predmetov k redukcii používaných zlatníckych techník a výzdoby. Vedie to k odpúta-

vaniu sa od pominutelných vecí a sústredeniu sa na samotnú podstatu eucharistie v duchu II. vatikánskeho koncilu.

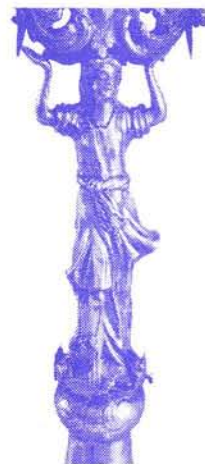
Monštrancie vo farnosti

Smolenice

V našej farnosti sa zachovali tri monštrancie: v Smoleniciach, Smolenickej Novej Vsi a aj na filiálke v Lošonci. Monštrancia v Smoleniciach je pravdepodobne viackrát upravovaná, pretože obsahuje prvky z viacerých slohových období, konkrétne neskoré renesancie, baroka a pravdepodobne v 20. storočí (podľa montáže) boli pridané niektoré postavy svätých a Panny Márie. Napriek tomu pôsobí veľmi čistým a uhladeným slohovým dojmom. Monštrancia pozostáva z nohy s nodusom, tela a nadstavca. Uprostred tela je panel s presklenou lunulovou schránkou, v ktorej je vsadená mesiačikovitá lunula. Noha je oválneho, profilovaného tvaru, plasticky formovaného odstupňovaním a vertikálnymi líniami rebrovania. Jej povrch je zdobený akantovým dekorom. Nodus je hruškovitého tvaru a po obvode je členený vertikálnym rebrovaním. Vo vzniknutých plochách je v malej miere použitý rytý rastlinný

Smolenická Nová Ves

Klasicistná monštrancia zo Smolenickej Novej Vsi je ukážkou čistej štýlovej práce a príkladom autorovej vysokej umeleckej zručnosti. Noha mon-

štrancia je oválneho tvaru, na povrchu bohato zdobená reliéfnymi hlavičkami anjelov, rytím a tepaním abstraktného ornamentu. Nodus je figurálny a predstavuje postavu svätice oblečenú v dynamicky nariasenej drapérii, ktorá drží v zdvihnutých rukách telo monštrancie. Okrúhle telo monštrancie je tvorené slnečnými a ohnivými paprškami. Uprostred tela je srdcovitá presklená schránka zdobená po obvode plastickým dekorom. V schránke je mesiačikovitá lunula zdobená hlavičkou anjela. Frontálna časť tela monštrancie je zdobená spleťou akantových úponkov. Medzi

dekor. Nad nodusom, na drieku monštrancie je osadený reliéf Matky Sedembolestnej. Telo monštrancie má oválny tvar a je tvorené paprškami. Tie prechádzajú v spodnej a hornej časti tela do abstraktného plošného dekoru. Prednú časť tela pokrýva vo veľkej miere bohato rozvinutý ornament vo forme akantových úponkov. Po obvode tela sú pravidelne osadené drahé kamene. Uprostred tela je v boltcovom ornamente situovaná presklená schránka s mesiačikovou lunulou. Nadstavec tela monštrancie je vo forme figurálnej výzdoby. Predstavuje ho polopostava žehnajúceho trojjediného Boha nad ktorým sa vznáša Duch Svätý v podobe holubice.

úponkami sú zakomponované reliéfné postavičky anjelov s vybranými symbolmi mučenia: križom a rebrikom. Nad lunulovou schránkou je reliéfná polopostava žehnajúceho Boha Otca. Nadstavec je tvorený štylizovaným plošným dekorom a je ukončený križom s trojlístovými ramenami a medailónom IHS.

Lošonec

Neskoroklasicistná monštrancia z Lošonca má šesťlaločnú nohu, na povrchu zdobenú štylizovaným listovým ornamentom. Nodus je hrúškovitého tvaru, zdobený na povrchu striedaním rastlinného dekoru a slepých medailónov. Nad odusom je reliéfná polopostava Panny Márie.

Oválne telo monštrancie je tvorené striedaním slnečných a ohnivých papršlekov. Predná časť je pokrytá rozvinutými akantovými úponkami, do ktorých sú zakomponované polopostavy adorujúcich anjelov a v hornej časti reliéfná polopostava zehňajúceho Boha Otca. Uprostred tela je umiestnené oválna presklené-

ná schránka s mesiačkovitou lunulou. Nadstavec je tvorený krížom s ľaliovitým ukončením ramien a plastikou Krista. Monštrancia je signovaná zlatníckou značkou bez bližšieho určenia pôvodu autora alebo dielne.

Zlatnicke liturgické predmety sú svojimi rozmermi nenápadné a aj keď sú mnohokrát poškodené, mylne to v nás vzbudzuje dojem, že sú v poriadku a tento stav potvrdá ešte stáročia. Je pekné, že sa nám do dnešných čias dochovalo aj u nás vo farnosti toľko cenných zlatníckych predmetov. Okrem vyššie spomínaných monštrancií sa zachránilo aj množstvo iného zlatnickeho mobi-

liáru, ktorý má nesmiernu umeleckú a historickú hodnotu. Smutný je však pohľad na ich technický stav: ošúchané zlátenie, uvoľnené montáže, chýbajúce a poodlamované časti a pod. Na tieto pamiatky sa neprávom zabúda, možno preto, že si myslíme, že sú aj dôležitejšie veci na opravy a reštaurovanie. Nie sme jediní. Na celom Slovensku čakajú na ruky schopného reštaurátora stovky, možno tisíce ďalších hodnotných predmetov, ktoré sú už roky uložené v skrinách a paramentároch. Dúfajme, že sa im pošťastí prejsť nimi skôr, ako sa ich uloženie zmení na večné.

Text a foto: Mgr. Andrej Lančarič

PONUKA DŇA

Predstav si, že dostaneš jedinečnú možnosť, usporiadať najkrajšiu a veľkolepú oslavu svojho života! To je ponuka, čo? Chvil'u premýšľaj: ideš do toho, veď prečo nie, keď nemusíš pozerat' na to, koľko to bude stát'? No nie?

Najprv určite vyberieš miesto, čo je tvojmu srdcu blízke a kde sa ty cítiš dobre. Potom objednáš tie najlahodnejšie jedlá a najvyberanejšie nápoje. Vyberieš tých najlepších hudobníkov, aby sa starali o príjemnú atmosféru a pozveš veľa ľudí, určite nielen ľudí sebe najbližších.

Vtedy, keď budeš mať úplne všetko pripravené, stoly sa budú prehýbať lahôdkami od výmyslu sveta, hudobníci už budú ladit' nástroje, obsluha a čašníci, nastúpení, prípravení o všetkých sa dokonale postarať a budeš už netrepezlivo čakať všetkých pozvaných hostí, vtedy zistíš akokoľvek si to nebudeš chcieť priznať, že nikto – vôbec nikto nepríde... Na tvoju jedinečnú oslavu v živote! Tak precízne a s takou

PONUKA DŇA

obrovskou láskou si všetko vyberal! Toľko námahy, síl a času si venoval príprave!

A nikto – vôbec nikto neprišiel...

Cítiš ten pocit smútku a zbytočnosti? Tá obrovská bolesť, čo Ti zasiahla srdce?

...

JEŽIŠ nás taktó čaká vo Sviatosti Oltárnej – Eucharistii – každý deň. V dome svojho otca, na svojej hostine pre nás pripravuje svoje telo každučké – každý deň. A len preto, že nás nekonečne miluje a chce, aby sme boli spasení, uvideli raz jeho kráľovstvo a mohli s ním žiť život večný!

A čo ty? Tiež máš vždy po ruke aspoň 10 dôvodov prečo nemôžeš ísť do kostola? Tiež je pre teba všetko ostatné dôležitejšie ako tvoja spása? ÁNO? TAK UŽ DNES TO ZMEŇ! Využi jedinečnú ponuku každého dňa s Ježišom.

(-jj-)

SMOLENICKÉ PROCESIE V MINULOSTI

Procesie k úcte Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej majú v Smoleniciach dlhoročnú tradíciu. Konávali sa vždy dva razy do roka (v júni): na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie Tela) a v nedeľu po Najsvätejšom Srdci Ježišovom a Nepoškvrnenom srdci Panny Márie.

Sviatok Božieho Tela bol aj v minulosti prikázaným sviatkom. Ľudia v ten deň nepracovali. V Smoleniciach bývala vždy sv. omša v dopoludňajších hodinách, po nej nasledovala procesia, ktorej súčasťou boli i vtedy štyri oltáre na dnešnej Ulici SNP.

Prvý oltár vyzdobovala rodina Slobodová (č. d. 32), druhý bol umiestnený pri dome rodiny Boháčkovej (č. d. 58), pri stĺpe hanby sa zástup otočil a pokračoval po druhej strane cesty, kde bol oltár pri dome p. Meravej (na mieste dnešnej Slovenskej sporiteľne), od druhej svetovej vojny stál pri dome rodiny Oravcovej (č. d. 69). Posledný oltár bol umiestnený v bráne pálfiovského kaštieľa, o jeho výzdobu sa staral zamestnanec grófa Štefan Valenčík. Po Valenčíkovej smrti výzdobu prebrala rodina

Bublávková (č. d. 20). Oltáre boli zdobené konármi z jaseňa. Veriaci si z nich často odlamovali vetvičky na pamiatku.

Na čele sprievodu išli miništranti s krížom, za nimi školské deti v hojnom počte, mládež, prvoprijímajúce dievčatá rozsyávajúce poľné kvietky, vlčie maky a materinu dúšku. Za nimi kráčal pán farár pod baldachýnom s monštranciou v rukách, sprevádzali ho prvoprijímajúci chlapci držiaci ľalie, hasiči v slávnostných uniformách a mládež nesúca svietniky a zástavy. Sprievod uzatvárali veriaci, ktorí spievali piesne.

Celá trasa sprievodu bola lemovaná po oboch stranách cesty halúzkami, v každom dome boli v oknách kytičky kvetov a zapálené sviečky, nevynímajúc budovu kaštieľa a tiež domy židov.

Celá dedina sa pripravovala na procesiu už vopred, každá rodina mala vyzatetané priedomie, vybielené fasády domov. Pomohol, kto mohol. Školské deti nacvičovali v škole už dva týždne pred procesiou rozsypanie kvetov a ich úlohou

bolo tieto kvety aj nazbierať na lúkach pod zámkom.

Procesia k slávnosti Božského Srdca Ježišovho a Nepoškvrneného srdca Panny Márie sa konávala v nedeľu, začínala sv. omšou o desiatej. Počas procesie sa niesli na nosidlách ozdobených kvetmi sochy Panny Márie a Božského Srdca. Taktiež veriaci z Lošonca a Nešticha sa pridávali k procesii po Smoleniciach a niesli svoje sochy. Spolu ich bolo šesť. Pannu Máriu niesli devy a sochu Božského Srdca mládenci, všetci v krojoch. Aj táto procesia viedla z kostola stredom Smolenic k stĺpu hanby a späť, chýbali však oltáre.

Verejné procesie sa smeli konať iba do roku 1953, potom boli zrušené. Trasa bola skrátaná len na okolie kostola, neskôr, počas pôsobenia pána farára Cvičelu, bola len v kostole pri jednotlivých bočných oltároch. Tradícia bola obnovená po odmáku v rokoch 1968 – 1969, ale potom boli procesie znova zakázané. K obnoveniu došlo až po roku 1989.

(Ivana Janáčková)

SV. FLORIÁN

Píše sa rok 304. Rímskej ríši vládne Dioklecián. Rímska provincia Norikum (na území dnešného Rakúska), pripojená k Panónii je spravovaná miestodržiteľom Akvilinom. V hornorakúskom

meste Lorch, pri sútoku riek Enns a Dunaj, žije veľa kresťanov. Proti-kresťanské edikty cisára Diokleciána však zakazujú hlásiť sa k tomuto náboženstvu, či nebudaj konat' kresťanské obrady. Aquilinov rozkaz je jasný: zatvoriť a popraviť. 40 kresťanov je skutočne zatvorených. Ak nezaprú svoju vieru, čaká ich smrť.

Plukovník Florián už čosi podobné za-

Ked' u istého uhliara vypukol požiar a pri pokuse o jeho uhasenie sám spadol do ohňa, zúfalo vykrikoval: "Svätý Florián, ktorý si sa vo vode stal mučeníkom, pošli vodu mne na pomoc a zachráň mi život!" Samozrejme svätý Florián pomohol, dážd' okamžite uhasil oheň a uhliar sa zachránil.

Legenda hovorí, že jeho mŕtve telo bolo vyplavené na skalú a tam ho strážil orol, aby ho nemohli pohania zhanobiť. Zbožná vdova Valéria ukryla jeho telo až do dňa, kedy bolo povolené pochovať ho. Pri prevoze tela do sv. zeme ťažné zvieratá padli od únavy, ale vdova sa tak dlho modlila, až zo zeme vytryskol prameň vody, ktorý zvieratá osviežil a tak mohli ďalej pokračovať v ceste. Podľa legendy tieto zvieratá svojim zastavením označili miesto, na ktorom mal byť Florián pochovaný.

žil. Raz keď veliteľ rímskeho vojska robil prehliadku podunajskej posádky zisťoval, že medzi vojakmi sa šíri kresťanstvo. Dobré si pamätá ako mali vtedy všetci vojaci obetovať rímskym bohom. Bolo to vojenské nariadenie. Vždy sa usiloval konat' vojenskú službu verne a dôsledne, ale tentokrát nemohol. Nemohol zradiť Krista. Vedel, že to môže mať preňho hrozné následky. Ale keby sa zriekol svojej viery, stratil by oveľa viac. Boží hlas ho sprevádzal od malička.

Rodičia ho učili, že je len jeden Boh a Kristus je Boží Syn. Spriatelil sa s ním. Stal sa aj vojakom, ale v duši zostával stále kresťanom. A tak voľba bola jasná. Nebude obetovať rímskym bohom. Vtedy ho to stálo len prepustenie zo služby. Ale bol pokojný. Odišiel z armády s pocitom, že nemusí ospravedlňovať sám seba a hľadať výhovorky. A naďalej môže nasledovať Krista. To ho tešilo najviac. Teraz sa dozvedel, aký osud stretol kresťanov v Lorchu. Iste potrebujú

povzbudenie, a tak sa Florián vydáva za nimi. Netrvá dlho a stretáva cisárskych vojakov. Radi prezradia cieľ svojej cesty: vypátrať, zajať a uväzniť kresťanov. Florián sa cíti slobodný. Slobodný

vo svojej viere. Ba viac. Aj pred cisárskymi vojakmi je Kristus preňho jediná cesta. Opäť je to priama voľba: „Prečo idete tak ďaleko? Ja sám som kresťan.“ Podarilo sa mu odvrátiť

pozornosť vojakov od ďalšieho cieľa ich cesty. Spútavajú ho a odvádzajú pred miestodržiteľa.

Akvilin je prekvapený. Tentokrát priam zhrozeneý. Jeho bývalý dôstojník a kresťan?! To je

škandál! Neprípustné! Musí ho presvedčiť, aby sa vzdal svojej viery. Každý sa môže myliť. Bude stačiť ak odvolá svoju príslušnosť ku kresťanstvu a obetuje rímskym bohom. Akvilin sľubuje i hrozí, ale Florián zostáva rov-

nako pokojný. Napokon smelo odpovedá: „Ako vojak som ťa poslúchal a mienim poslúchať. Keď však ide o Krista, nerozkážeš mi! Najprv som Kristov, potom cisárov.“

Cena za vernosť Kristovi je tentokrát vysoka.

Floriána bičujú, trhajú z neho kusy mäsa, ale ani biče ani kliešte nemajú silu zlomiť jeho vernosť a udušiť horiaci oheň lásky ku Kristovi. Napokon je hodený s ťažkým kameňom na krku do rieky Enns. Dušu odovzdal svojmu najvyššiemu Kráľovi 4. mája presne pred 1700 rokmi. (-iš-)

Svätý Florián, oroduj za nás!

na ceste k svätosti

- **Narodil sa v druhej polovici 3. storočia v Cetii, dnešnom Zeiselmaure v Rakúsku**
- **Bol vychovávaný ako kresťan**
- **Stal sa vojakom**
- **Dosiahol hodnosť plukovníka pohraničnej rímskej légie**
- **Je mučeník – hodený do rieky Enns**
- **Je patrón požiarnikov**
- **Je zobrazovaný ako rímsky vojak**
- **Jeho atribúty sú: palma, nádoba na vodu**
- **Zomrel 4. mája 306**

120 rokov hasičov v Smoleniciach

Rok 2006 sa stáva historickým v živote Dobrovoľného hasičského zboru v Smoleniciach. 10. júna sme oslávili 120 rokov založenia DHZ. Ráno 8.30 sa konal pietny akt pri hrobe zakladateľa MuDr. Viktora Strassera a pri hrobch veliteľov a predsedov. O 10. hod. bola slúžená sv. omša za zakladateľa a tých, čo ho nasledovali kráčajúc v šlapajach obetavosti ako predsedovia, či členovia zboru. V súčasnosti je činným veliteľom pán Viliam Jurovatý.

Z histórie je zaujímavé, že pred prvou svetovou vojnou vstúpil do DHZ aj Pánslav Ján Novák, farár a pri obnovení DHZ sa stal aj jeho predsedom. Ďalším predsedom-farárom bol Jozef Šimutka. Dôležitým momentom bolo aj vydanie pamätnice pri príležitosti 100-výročia DHZ, ktorú napísal Štefan Jastrabik. Ďalšou zaujímavosťou je azda aj to, že DHZ mal od začiatku dychovú hudbu. Medzi hasičmi nikdy nechýbala mládež. To si každé združenie nemôže povedať a sme na túto skutočnosť patrične hrdí. Želáme si, aby patrón sv. Florián, dodával toho pravého ducha, všetkým našim hasičom – dobrovoľníkom.

(výbor DHZ, -vj-)

STALO SA STANE SA

Pre deti

4.-11. júna sa na podnet *Rady pre rodinu a mládež Konferencie biskupov Slovenska, Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže*, uskutočnili **Modlitby mladých za mladých**.

11. júna sa konala v Marianke **Diecézna púť rodín**, ktorú organizoval *Bratislavsko-trnavský arcibiskupský úrad* v spolupráci s *Rímskokatolíckym farským úradom v Marianke*.

17. júna sa konal v *Smoleniciach* v náhradnom termíne **Deň radosti s eRkom**.

1.-9. júla sa uskutočnil **5. svetové stretnutie rodín** vo Valencii na tému „Odvzdávanie viery v rodine“.

19.-23. júla sa bude konať v *Námestove* hudobný festival **Verím Pane**.

10.-13. augusta sa uskutoční v *Tatranskej Lomnici* ďalší hudobný festival **CampFest**.

Bol deň Matiek...

Určite ste nezabudli na druhú májovú nedeľu, kedy naše mamy, mamulienky, babky, starké, krstné mamy, oslavili svoj sviatok – Deň matiek.

Bolo by však smutné, keby sme si na týchto „pozemských anjelov“ spomenuli len na ich sviatok. Ak ste to ešte neurobili, povedzte im, že ich ľúbite hocikedy. Vybozkávajte ich, umyte riad, neofrlite, že nemáte dobre ožehlenú košeľu, nevyhýbajte sa návšteve u svokry (veď aj ona je mama), deti skúste sa nehádať so súrodencami práve keď si mama sadla ku káve a pod. Takéto maličkosti, a je ich ešte veľa, určite mamy potešia.

Mamu máme len jednu, tak si ju vážme. Možno nie vždy sa naše názory s mamami zhodnú. Áno, aj matky sa môžu myliť vo veciach svetských. Ale vo veciach srdca sú neomylné. Sú nám oporou v časoch zlých aj dobrých. Verím, že i tí, ktorí už mamu bohužiaľ nemajú, cítia nad sebou jej ochrannú ruku. Vyprosuje im požehnanie priamo v nebi. A zatiaľ sa tu na zemi o nich stará Nebeská Matka – Panna Mária. Pre každého je matka – tá skutočná – milujúca, obetavá, odpúšťajúca, nenahraditeľná. Tá, ktorá vstáva viackrát za noc k svojmu dieťaťu, príde z práce a čaká ju druhá smena, stará sa o všetkých a na seba zabúda. Tak my okolo nezabudnime. Aj ona potrebuje vedieť, že je milovaná, a že ju niekto potrebuje, aby vládala ist' ďalej.

Nedávno ma zaujal jeden príbeh. Jedna mamička mala 6 detí. Spolu s manželom sa tešili z práve narodeného dievčatka. Keď malo najmladšie dievčatko pol roka, mama ochorela na rakovinu. Tvrdo bojovala, veď kto sa postará o jej deti? Prosila Boha a modlila sa. Dočkala sa. Vďaka Bohu a lekárom aj vyzdravela. Lekári jej však aj naďalej odporúčali nenamáhať sa. Pri 6 deťoch je to priam nemožné. A tak sa rakovina objavila znova. Hoci to bolo neuveriteľne ťažké, pre svoje deti a manžela bojovala aj naďalej. Boj opäť vyhrala. Hoci problémy sú ešte pretrvávajú, ale ona je tu pre svoje deti.

Vďaka, Bože, za skutočné matky, aj za tie, ktorých trápenia nikto nevidí, iba Ty.

Milé mamy, my Vás potrebujeme a keď už ani vy nevládzete, zdôverte sa Matke všetkých matiek – Panne Márii.

(-mg-)

Bolo raz jedno srdce. Bolo to také obyčajné ľudské srdce. Vedelo sa tešiť, vedelo sa radovať, niekedy bolo smutné a občas sa aj hnevalo. Rado sa pozeralo do zrkadla a keď sa v ňom tak vzhliadalo, rozmýšľalo, čo by na sebe mohlo zmeniť. Bolo celkom pekné, ale sem-tam aj špinavé, a akési vyblednuté a zaprášené. To by mu až tak nevadilo, veď boli na ňom aj pekné miesta. Bolo so sebou celkom spokojné, len sa mu zdalo, že je to príliš obyčajné – byť také trochu pekné, trochu škaredé.

Raz dostalo list:

„Milé srdiečko. Už dlhšie ťa sledujem ako sa trápiš nad tým, že si len také obyčajné. Ak sa chceš naozaj premeniť, príď zajtra na miesto, ktoré je nakreslené na obrázku.“

Tvoj priateľ.“

Srdiečko neváhalo a vybralo sa na toto miesto. Aké bolo prekvapené, keď zistilo, že jeho priateľ neklamal. Stalo sa niečo, čo spôsobilo veľkú premenu. Po návrate domov sa postavilo pred zrkadlo a začalo sa obzeráť. Neverilo vlastným očiam: Tam, kde bolo pred tým špinavé, bolo teraz čisté. Celé sa ligotalo a vyzeralo nádherne. Keď si večer líhalo do postele bolo veľmi šťastné, lebo ešte nikdy nebolo také krásne!

O SRDCI, ČO SA PREMENILO

Na druhý deň sa srdiečko vybralo do sveta. Čakalo naň však veľa nástrah. Kráčalo po prašných cestách a celé bolo od prachu. Muselo prejsť krovím a trne mu roztrhali odev. Išlo po ceste a auto ho ostriekalo blatom. A keď sa vracalo domov, tak sa potklo a na kolene mu zostala modrina.

Bolo nešťastné. Spomínalo na včerajší deň. Hovorilo si: „Včera som bolo krásne a šťastné. Prečo som si nedávalo dnes lepší pozor! A ako mi bolo dobre. Čo teraz? Môjmu priateľovi sa radšej nebudem ani ukazovať. Čo by si pomyslel?“ A potom ho zase napadlo: „Ale veď pred tým si vyzeralo presne takto isto, a zase ti to až tak strašne nevadilo. Tak nevymýšľaj a zmier sa s tým, aké si. Ostatní si to ani nevšimnú, že si trochu odrané a špinavé.“ Ale vzápätí si odpovedalo: „Hm. Lenže pred tým som nevedelo, že môžem byť aj krajšie! A teraz mi je z toho zle, že som takéto doriadené. Skúsím to umyť.“

Srdce vyskúšalo postupne všetky čistiace prostriedky. Bieliace, odstraňujúce farebné škvrny, odstraňujúce staré škvrny, odstraňujúce neodstrániteľné škvrny... a nič. Pohľad do zrkadla – hotová pohroma.

Na druhý deň mu prišiel list: „Milé srdiečko. Nehanbi sa za to, že si nezostalo také krásne ako po veľkej premene. Pozývam ťa na stretnutie a ak budeš chcieť dáme túto tvoju záležitosť do poriadku. A ešte ti chcem povedať, že môžeš prísť kedykoľvek. Rád sa s tebou stretnem. Tvoj priateľ.“

Srdiečku spadol kameň zo srdca. So svojim priateľom sa odteraz stretávalo často. Pochopilo, že jedine on môže premeniť srdce. A hlavne už vedelo – kde sa takáto “zmenáreň” nachádza.

(-is-)

Boli pokrstení...

- Klára Jašurková, nar. 28.12.2005, pokr. 28.1. 2006,
- Michal Zvonár, nar. 26.12.2005, pokr. 5.2.2006,
- Eliška Zvonárová, nar. 5.1.2006, pokr. 5.2.2006,
- Jana Blážová, nar. 28.3.2006, pokr. 15.4.2006,
- Paulína Griková, nar. 25.2.2006, pokr. 23.4. 2006,
- Vanesa Magulová, nar. 21.3.2006, pokr. 23.4.2006,
- Gabriela Kotúčová, nar. 3.4.2006, pokr. 28.5.2006.

Zosobášili sa...

- Roman Kolečák a Oľga Sládeková, 21.1.2006 v Smolenickej Novej Vsi,
- Andrej Bublábek a Klaudia Šajbidorová, 11.3.2006 v Smoleniciach,
- Milan Klementovič a Daniela Petrašovičová, 22.4.2006 v Smoleniciach,
- Peter Lehota a Barbora Mesičková, 22.4.2006 v Smolenickej Novej Vsi,
- Daniel Hodulík a Zuzana Tepalová, 6.5.2006 v Smoleniciach,
- Marián Antal a Rastislava Filipovičová, 20.5.2006 v Smoleniciach,
- Pavol Oravec a Marianna Adamcová, 3.6.2006 v Smoleniciach,
- Alexander Nagy a Nina Smolinská, 17.6.2006 v Smoleniciach,
- Ľuboš Belica a Andrea Svrčková, 24.6.2006 v Smoleniciach.

Odišli na večnosť...

- Viliam Znášik, nar. 14.7.1950, zomrel 4.2.2006, pochovaný v Smoleniciach,
- Viktor Novák, nar. 22.1.1925, zomrel 24.2.2006, pochovaný v Smoleniciach,
- Anna Slováková, nar. 5.7.1923, zomrela 26.2.2006, pochovaná v Smoleniciach,
- Cyril Pašek, nar. 4.7.1922, zomrel 26.2.2006, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi,
- Štefan Žažo, nar. 12.3.1932, zomrel 1.3.2006, pochovaný v Smoleniciach,
- Helena Hornáčková, nar. 23.11.1938, zomrela 13.3.2006, pochovaná v Smoleniciach,
- Anna Valová, rod. Polkorábová, nar. 15.4.1926, zomrela 22.3.2006, pochovaná v Smoleniciach,
- Bernardína Holkovičová, nar. 13.12.1915, zomrela 28.3.2006, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi,
- Dominik Vanek, nar. 15.9.1949, zomrel 1.4.2006, pochovaný v Lošonci,
- Katarína Kočanová, nar. 19.11.1924, zomrela 7.4.2006, pochovaná v Smoleniciach,
- Ján Greguš, nar. 12.2.1914, zomrel 14.4.2006, pochovaný v Smoleniciach,
- Oľga Bangová, nar. 8.5.1945, zomrela 23.4.2006, pochovaná v Lošonci,
- Pavlína Sládková, nar. 25.6.1917, zomrela 25.4.2006, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi,
- Alžbeta Morávková, nar. 11.10.1936, zomrela 3.5.2006, pochovaná v Smoleniciach,
- Mikuláš Šimek, nar. 3.4.1943, zomrel 10.5.2006, pochovaný v Smoleniciach.

☺ SÚŤAŽ pre deti ! ☺

Najskôr si prečítajte príbeh O srdci zo strany 7!

Súťažné otázky pre vás:

1. Kam malo prísť srdiečko na stretnutie s priateľom?
2. Kto bol ten priateľ?

Napište nám aj:

- Ako sa môže srdce zašpiniť?
- Ako sa môže srdce očistiť?
- Či ste už niekedy zažili radosť z „premeny srdca“?

Zo správnych odpovedí na 1.a 2. otázku vylosujeme 3 výhercov, ktorých zverejníme v nasledujúcom čísle a budú odmenení.

Najkrajšie odpovede na 3 nesúťažné otázky uverejníme taktiež v nasledujúcom čísle.

Správne odpovede s menom, adresou a telefónom vhadzujte do poštovej schránky na fare, napíšte heslo SÚŤAŽ POSOL

Viete, že?...

Keďže je tu leto, cestovanie, dovolenky – viete, že:

* **najväčší svetadiel je Ázia? Má 44 680 718 km².**

Vyberte sa tam, ak je pre vás všade málo miesta!

* **najmenší svetadiel je Austrália? Má 7 686 850 km².**

Tam sa vyberte, ak by ste najradšej do myšacej diery zaliezli!

* **najľudnatejšia krajina je Čína? Má 1 050 000 000 obyvateľov.**

Je to niečo pre vás, ak sa cítite osamelí!

* **najväčšia púšť je Sahara? Má 9 000 000 km².**

Vyberte sa tam, ak máte všetkých plné zuby!

* **najmenší štát je Vatikán? Má 0,44 km².**

Sem chodia všetci, keď už nič nezaberie! ☺

(-mg-)

ANGLICKÉ OKIENKO

Pre všetkých tých, ktorí sa chystajú toto leto do zahraničia, no nielen pre nich, sme pripravili modlitbu Otče náš po anglicky:

**Our Father who are in heaven,
Hallowed be thy name.
Thy kingdom come,
Thy will be done on earth, as it is in heaven.
Give us this day our daily bread,
And forgive us our trespasses,
As we forgive those who trespass against us,
And lead us not into temptation, but deliver
us from evil.**

(-mš-)

SMOLENICKÝ POSOL – vydáva Rímskokatolícky farský úrad Smolenice. NEPREDAJNÉ!

Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Marianna Šestáková, Ivana Štibraná
Registračné číslo OÚ v Trnave – 1/On/91